

ogsaa at have Diets Lyft. Det er sagt i et Skrift, som er omdelt, og som der ogsaa i Dag er blevet hentydet til, at det er den forlorne Fornemhed, der forlanger Kunstsmørret behandlet paa den Maade. Nei, jeg tror, at det er af stor Betydning for alle dem, der ville spise det. Jeg tror, at det er af stor Betydning for os Jordbrugere, at der for den mindre bemidlede Del af Befolkningen og for Arbeiderne kan staves et sundt, hensigtsmæssigt og for dem tiltrækkende Fødemiddel af den Slags til Veie, og i denne Henseende er jeg ogsaa enig med Flere, som jeg veed ville tage Ordet, at Jordbrugernes og Arbeidernes Interesser ere her paa det Nøieste sammenknyttede, thi, som det er blevet sagt af Forskjellige, og som jeg selv har haft Leilighed til at hævde flere Gange her i Salen, naar Jordbrugets Indtægter tage af, saa aftage Indtægterne for alle andre Samfundsklasser, hvilket naturligvis først gaar ud over Arbeiderne, og gaar Jordbrugets Indtægter tilbage, er det til Fordel ogsaa for Arbeiderne. Deri er jeg fuldstændig enig, men de Herrer maa saa ogsaa være enige med mig i, at kunne vi staffe Arbeideren billigt Brød, saa faar han bedre Raad til at spise Smør, og det glæder mig derfor, at det ærede Medlem fra Randers (Wittichau) nu er kommen til den Erkjendelse, at det var galt, da han og hans Meningsfæller for to Aar siden ønskede Told paa Kornvarer. Han erkjendte i Dag, at det ikke var heldigt, men forbeholdt dog sin Stilling med Hensyn til Mais. Jeg tror, at han efterhaanden vil komme til den samme Opfattelse med Hensyn til Mais, som han nu er kommen med Hensyn til Rug. Altsaa, kunne Arbeiderne faae billigt Brød, saa have de bedre Raad til at købe Smør, og kunne de faae billigt Smør, saa faae de bedre Raad til at købe Kjød. Staf dem gode, sunde og billige Boliger og staf dem billige Klæder, saa kunne de staffe sig flere og flere af Jordbrugets Produkter, og det er derpaa, det kommer an for os; thi vi Jordbrugere have som Konjumenter for vore Produkter ganske vist en bestemt fast Stof af velhavende Folk omkring i Verden, men deres Antal stiger ikke stærkt; nei, de, som vi skulle kunne lægge an paa, og som det er os af Bigtighed, at vore Produkter komme ud til, er den store Masse mindre Bemidlede og Ubemidlede, som findes rundt omkring i Verden, og jo mere de kunne faae Raad til at købe, desto større Brug bliver der for Landbrugets Produkter, Altsaa Jordbrugere og Arbeidere ere nøie knyttede sammen i Interesser, og jeg vil sige en Ting til i denne Forbindelse, at jo bedre og

billigere og sundere og behageligere vi kunne gjøre disse nødvendige Fornødenheder for Arbeiderne, desto mindre nødvendig bliver det for dem at bruge Brændevin og Øl. Vi ville gjerne have, at Forbruget af Brændevin skal indskræntes her i Landet, men saa maa vi sandelig paa alle andre Omraader sørge for at staffe Arbeiderne det saa hensigtsmæssigt og godt som muligt. Være Modstandere ere jo i det Væsentlige enige med mig deri; men saa sige de altsaa: Naar Kunstsmørret skal bestaa, gaar det dog ud over Arbeiderne, forsaavidt som Jordbruget derved faar Mindre ind for sit Smør. Ikke sandt, det er Tankegangen? Men hvis jeg nu, ligesom jeg selv har den fulde Overbevisning og Tro derpaa, kan overbevise ærede Medlemmer om, at samtidig med, at vi her staffe Arbeideren og den mindre Bemidlede et billigere Fødtstof, paa samme Tid staffe vi Jordbrugerne forøget Indtægt, haaber jeg, at vore Anstuelser i Resultatet ville falde sammen. (Vist: Ja, kan De bevise det?) Ja, det haaber jeg. Forinden jeg gaar nærmere ind paa det, vil jeg optage den Tanke, som er fremsat, at alt Forbrug, al Fabrikation og Indførsel af Kunstsmør og al Ting skal forbydes. Jeg vil dertil sige, at derved kunne vi jo ikke stærme vort Smørs Navn som kommende fra et rent Land, thi Tanken kan ikke gjenføres. De kunne ikke forhindre Oleomargarinen i at komme herind, for Jordbruget udvikler sig ogsaa i en anden Retning, nemlig med Hensyn til Ostefabrikationen. Der er Ingen, der kan sige, om det ikke har Fremtiden for sig. Den skal altsaa herind, og der er en Fabrik her i Kjøbenhavn, som fabrikerer det. Denne Fabrik samler sit Materiale her fra alle Slagterierne og i den kolde Aarstid til lige rundt omkring fra de andre Byer. Det er absolut nødvendigt, for at et saadant Oleomargarinprodukt skal være brugeligt og godt, at Talgen benyttes øieblikkelig. Den kan ikke taale at gemmes 24 Timer, og selv paa denne Tid maa den derfor lægges paa Is for at holde sig, til den kommer i Fabrikten. Denne Fabrik, der findes her, eksporterer for Resten det Meste af sit Stof til Norge, hvorfra det vender tilbage dels her til Landet og dels til England som Kunstsmør, men den affætter ogsaa en Del til Ostefabrikationen. Men ville De forbyde det Hele og stabe os et rent Navn, maa de virkelig ogsaa forbyde, at Folk spise Voesteg. Da maa der ingen Kreaturer slagtes her i Landet; thi ethvert Kreatur leverer Nhretalg — kun det kan bruges — og deraf kan med største Lethed fremstilles Oleomargarin. Og saa længe Videnskaben ikke kan